

№ 5/1961.

FINANSUTSKOTTETS betänkande № 5/1961 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag om utverkande av extraordinarie anslag för anläggande av en fiskehamn i Mariehamn (22/1961).

Med anledning av ovannämnda framställning, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet, som i ärendet hört landskapskamreraren Erik Rask, vägingeniören Bo Wilenius, fiskerikonsulenten Magnus Westling och stadsdirektören Aron Häggblom samt vid besök i Korvvik undersökt förhållandena på den föreslagna platsen, vördsamt anföra följande:

Havsfiskets snabba utveckling har lett till anskaffandet av allt flera och större fiskefartyg till den åländska fiskeflottan. Ehuru denna utveckling möjligen kommer att avstanna inom en överskådlig framtid på grund av att avsättning för fisk kan erhållas inom landet i en begränsad omfattning, har sådana fiskefartyg redan anskaffats till landskapet till så stort antal, att de endast med svårighet kunna beredas vinterhamn i Mariehamns Västerhamn. Då andra isfria hamnar icke finnas att tillgå, har detta medfört betydande olägenhet för havsfiskarna. Dessutom har de senaste åren turbåtstrafiken mellan Mariehamn och olika hamnar i Sverige utökats snabbt, vilket medfört, att kajutrymme för havsfiskefartyg icke finnes, då dessa komma in för att lossa sin fångst och för att taga in nya förråd. Utrymmen för magasin, för torkning av fiskbragder och för uppläggning av förråd kunna icke anvisas inom Mariehamns nuvarande hamnområde.

Dessa omständigheter ha framtvingit en undersökning av möjligheterna att inom landskapet anlägga en särskild fiskehamn, vilken vad isförhållandena beträffar borde utväljas på lämpligaste plats, så att havsfisket kan bedrivas under hela den tid Östersjön och Ålands hav ligga isfria. Samtidigt bör goda förbindelser till Mariehamn finnas med tanke på transporten av fångsten till fiskuppköparna likaväl som nödiga förråd till fartygen ävensom på tullbehandling m.m. Sydvästra kusten av fasta Åland synes därvid vara den enda kuststräcka som kan komma ifråga och inloppet till Mariehamns Västerhamn med tanke framför allt på isförhållandena bättre än övriga tänkbara platser. Genom den täta båttrafiken till Mariehamn hålles en isränna öppen året om och möjligheterna att hålla förbindelse med öppet vatten äro därigenom fullt tillfredsställande. Den av landskapsstyrelsen föreslagna platsen i Korvvik i Västra Ytternäs ligger nära farleden och erbjuder naturliga möjligheter till en väl skyddad hamn, om en pir anlägges som vågbrytare för sydvästliga

vindar. Vattendjupet är tillräckligt och utrymmet bör förslå för det aktuella behovet. Tillräckligt stort landområde för hamnens behov kan erhållas genom frivillig försäljning till skäligt pris.

Utskottet har fäst särskild uppmärksamhet vid att intill hamnområdet borde finnas utrymme för anläggande av fiskfryseri, fiskkonserv-industri, båtslip med motorverkstad, trålbinderi och andra sådana för fiskerinäringen nödiga företag. I närheten av det föreslagna hamnområdet finnas jordområden, som väl kunna utnyttjas för sådana ändamål. Stadsstyrelsen i Mariehamn har beställt förslag till stadsplan för denna del av stadsområdet, varvid områdena intill Korvvik skulle reserveras för industriändamål. Med hänsyn härtill anser utskottet, att den föreslagna platsen för fiskehamnen också ur denna synpunkt är lyckligt vald.

Från Mariehamns stads sida har föreslagits, att till skydd mot nordvästliga vindar borde anläggas en kort pir utgående från Korvviks norra strand, varigenom inloppet till hamnen skulle minskas. Företrädare för havsfiskeflottan anse dock, att en sådan pir icke är behövlig som vågbrytare och att dess anläggande skulle försvåra utdrivningen av is ur hamnen. Då pirens anläggande icke föreslås av landskapsstyrelsen i detta skede, anser utskottet att frågan därom kan upptagas till behandling i ett senare skede, då någon erfarenhet vunnits av hamnens funktionsduglighet i föreslaget utförande.

Däremot synes det nödvändigt att på den yttre piren uppföra ett stängskydd av trä. Kostnaden härför beräknas uppgå till blott c:a 60.000 mk. Då kajbyggnads-^{-kostnaderna} icke äro baserade på entreprenadanbud, torde ovannämnda belopp icke vara av sådan storleksordning, att det behöver observeras särskilt.

Med hänsyn till det ovan anförda får utskottet vördsamt föreslå,
att Landstinget måtte ingå till Ålandsdelegationen med en sålydande framställning:

Till Ålandsdelegationen

från Ålands landsting.

Fiskarbefolkningen i vårt land har under de senaste åren alltmer begynt intressera sig för havsfiske. Under femårsperioden 1955-1960 har denna utveckling av fiskemetoderna gått mycket snabbt i det att ett 80-tal havsfiskebåtar inköpts till landet och trålfiske numera idkas vid landets alla kuster. Inom landskapet har detta fiske omfattats med mycket stort intresse och övergången till havsfiske har därför här skett i större utsträckning än i andra kustområden. Intill den 1.4.1961 hade i landskapet inregistrerats 40 trålare.

Under fiskesäsongen anlita trålarna vissa hamnar, vilka äro lämp-

liga för angöring med tanke på fångstens avytttrande och intagning av nya förråd. Sådana hamnar äro Valkom, Hangö, Raumo och Mariehamn. Då havsfisket på en kort tid nått en betydande omfattning, äro ifrågavarande hamnar icke ännu utrustade för att tjäna som angöringsplatser för havsfiskeflottan. Detta medför betydande olägenheter för fiskarna.

Mariehamns Västerhamn har ett synnerligen gynnsamt läge med tanke på det korta avståndet till Ålands hav och Östersjön, den nästan året om isfria hamnen och de goda kommunikationerna till fastlandet. Genom den dagliga båttrafiken i hamnen hålles isrännan öppen året om. Men hamnanläggningarna äro trots omfattande utbyggnad under de senaste åren icke tillräckliga för den livliga turisttrafiken under sommarsäsongen. Det är därför förenat med stora svårigheter att bereda plats för trålare vid kajerna i Västerhamn sommartid. På hamnområdet kan torkning av fiskbragder, uppförande av nödiga magasin och uppläggning av förråd icke tillåtas, då nödigt utrymme härför saknas. Likväl anlitas hamnen av trålare året om och även trålare från Österbotten och Åboland söka sig till Mariehamn vintertid då deras hemhamnar icke kunna nås för ishinder.

För havsfiskets fortsatta utveckling i landskapet är anläggandet av en särskild fiskehamn i Mariehamn eller dess närhet nödvändigt. Därvid bör utöver nödigt hamnområde också finnas angränsande disponibla områden, lämpade för uppförande av för fiskerinäringen nödiga inrättningar såsom fryserier, konservindustrier, rökerier, trålbinderier, båtslip och maskinverkstad.

Landskapsstyrelsen har i samråd med havsfiskarnas i landskapet organisation undersökt, var en fiskehamn lämpligast kunde placeras inom landskapet. Härvid har stor vikt lagts vid möjligheten att utnyttja hamnen även under vintern, icke blott för uppläggning utan framför allt såsom bas för vinterfiske. Samtidigt har det varit nödvändigt att beakta platsens förbindelser med Mariehamn med tanke på fångsternas avytttrande, bunkring, proviantering och annan service för fiskefartygen samt tullklarering. Undersökningen gav till resultat, att Korvvik i Västra Ytter-näs c:a 1.300 meter söderom Mariehamns Västerhamn erbjuder de bästa förutsättningarna för anläggande av fiskehamnen. Från denna vik är det blott 300 meter till den farled, där trafiken går till och från Mariehamns Västerhamn, varför isförhållandena äro de bästa tänkbara.

Den plan landskapsstyrelsen låtit uppgöra för anläggande av fiskehamn i Korvvik omfattar byggande av inalles 225 meter kaj, inlösen av ett c:a 8.000 m² stort landområde, byggande av en 70 meter lång vägbank till hamnen, vissa utfyllnings- och schaktningsarbeten på hamnområdet, torkningsplan, byggande av ett c:a 2.000 m³ stort redskapsmagasin, el-

anslutning och nödiga ljuspunkter på hamnområdet samt anslutning till stadens vattenledningsnät för hamnens färskvattenförsörjning.

I hamnen skulle enligt planen beredas plats för 20-25 fiskefartyg, förtöjda två och två i bredd. Då fast is ligger på fjärden utanför, kunde ytterligare ett 10-tal båtar förtöjas på vågbrytarpirens yttre sida.

Av hamnområdet skulle c:a 2.000 m² reserveras till hamnplan för lossning och lastning, 3.500 m² till torkningsplats för fiskredskap, 1.000 m² till utrymmen för redskapsmagasin och tomlådslager samt c:a 1.500 m² till vägar inom området. Utöver dessa utrymmen kommer Mariehamns stad i samband med uppgörande av generalplan för ifrågavarande område att reservera nödiga markutrymmen för industrier, vilka hava samband med fiskehamnen. För att bereda fiskarna möjlighet att uppbvara redskapen i omedelbar anslutning till fiskehamnen och torkningsplatsen, har i förslaget upptagits kostnaden för byggande av ett 60 x 8 meter stort redskapsmagasin. Området kan disponeras bättre, ifall ett gemensamt redskapsmagasin bygges, i vilket båtlagen kunde hyra ett bestämt utrymme, än om varje båtlag skulle uppföra egna fristående magasin. Den 3.500 m² stora torkplanen ger utrymme för torkning av två båtars laxfiskeutrustning samtidigt.

Kostnaden för nödig el-anslutning har beräknats av Mariehamns Elverk och avser anslutning till Andelslaget Ytternäs Ljus samt uppsättning av 8 ljuspunkter inom själva hamnområdet ävensom anläggande av en varningsfyr på vågbrytarpiren.

Mariehamns Vattenledningsverk har beräknat kostnaderna för hamnens färskvattenförsörjning. Planen förutsätter nedläggande av en 4 tums plastledning från stadens Västerhamn längs sjöbotten till fiskehamnen samt vattenpost i hamnen.

Hamntekniska Byrån Ab, Helsingfors, har uppgjortförslag och kostnadskalkyl för kajanläggningen, varvid följande förslag framlagts och kostnadskalkylerats:

A) Vågbrytarpiren, längd 110 meter, bredd 5 meter, bygges av betong.

För denna kaj har fem förslag uppgjorts. Enligt förslagen 1 och 3 bygges kajen på betongpålar. Med beaktande av den specialutrustning ett bygge enligt dessa förslag förutsätta, med tyätföljande merkostnader, har landskapsstyrelsen icke ansett sig kunna omfatta desamma. Förslag 4 innebär byggande av stenkistor såsom vågskydd. Kostnaden för bygget enligt detta förslag uppgår till 370.000 mark per löpmeter kaj eller totalt till 40.700.000 mark. Enär detta förslag är alltför kostsamt i jämförelse med de motsvarande förslagen 2 och 5, har icke

-5-

heller detta kunnat omfattas. Konstruktionen torde därtill icke vara särskilt lämplig med hänsyn till havsbottnens beskaffenhet.

De återstående förslagen 2 och 5 förutsätta byggande av piren antingen med 6 x 6 tums spontplank respektive sk. svärd såsom vågskydd. Kostnaden enligt förslag 5 med svärd belöper sig till 250.000 mark per löpmeter eller inalles till 27.500.000 mark och förslag 2 med spontplank såsom vågskydd till 310.000 mark per löpmeter eller sammanlagt till 34.100.000 mark.

Av en jämförelse av förslag 2 med förslag 5 framgår, att förslag 2 skänker ett fullständigt skydd mot vågrörelse och sugning i hamnen, medan förslag 5 i likhet med förslag 3 endast har ett svärd såsom motsvarande skydd. Skillnaden i kostnad mellan förslagen 2 och 5 är 60.000 mark per löpmeter kaj eller sammanlagt 6.600.000 mark. Beträffande förslag 5 hyser Hamntekniska Byrån Ab själv farhågor för, att svärdkonstruktionen icke kommer att hava erforderlig skyddsverkan. Fördenskull framhåller byrån även, att till konstruktionen senare kunde anbringas en mot förslag 2 svarande träspont till skydd mot sjö- hävningen i hamnen. Landskapsstyrelsen har med hänsyn till hamnens naturliga behov av skydd mot vågrörelse och sugning i jämförelse med skillnaden i anläggningskostnad mellan förslag 2 och förslag 5 samt ytterligare med beaktande av den merkostnad ett senare anbringande av träspont till svärdet enligt förslag 5 skulle medföra, omfattat förslag 2.

B) Strandskajen, längd 60 meter, bredd 6 meter, bygges av betong.

För strandskoning eller kaj mellan pirarna har endast ett förslag uppgjorts. Detta omfattar byggande av en 400 m² betongkaj på betongringar till en kostnad av 35.000 mark per m² eller sammanlagt 14.000.000 mark. Förslaget har omfattats av landskapsstyrelsen.

C) Inre piren, längd 65 meter, bredd 5 meter, bygges av betong.

Två förslag har uppgjorts för den inre piren. Vardera förslagen förutsätta byggande av en 65 meter lång och 5 meter bred betongkaj. Enligt förslag 1 bygges kajen på betongpålar, varför detsamma lämnats obeaktat med samma motivering som förslag 1 och 3 för vågbrytarpiren. Förslag 2 innefattar byggande av en pir på träpålar till en kostnad av 160.000 mark per löpmeter eller inalles av 10.400.000 mark. Enligt hamntekniska experters uttalanden torde en välbyggd kaj på träpålar, vilka kapats under vattenytan, ha god hållbarhet, varför förslaget omfattats av landskapsstyrelsen.

Byggnadsplanen omfattar sålunda:

-6-

1) Kajbyggnader: a) vågbrytarpiren med stänk- skydd	34.100.000:-	
b) strandkajen	14.000.000:-	
c) inre piren	<u>10.400.000:-</u>	58.500.000:-
2) Inlösen av ett c:a 8.000 m ² stort markområde		2.000.000:-
3) Vägar & planeringsarbeten:		
a) vägbank till inre piren	1.250.000:-	
b) utfyllnad söder om vågbrytarpiren	250.000:-	
c) " på området för red- skapstorkning	400.000:-	
d) planering av området för magasin	<u>1.500.000:-</u>	3.500.000:-
4) Magasin 60 x 8 meter c:a 2.000 m ³ å 1.600:-		3.200.000:-
5) El-anslutning jämte ljuspunkter på hamnområdet		375.000:-
6) Vattenledning från Mariehamns Västerhamn		3.570.800:-
7) Konstruktörs- och övervakningsarvoden		<u>1.400.000:-</u>
		Mk 72.545.800:-
		=====

Beträffande administrationen av fiskehamnen har en förfrågan gjorts hos Mariehamns stad om staden är villig att övertaga och administrera hamnen efter det densamma färdigställt. Staden skulle härvid åtaga sig att svara för fiskehamnens förvaltning, skötsel och framtida underhåll. Mariehamns stad har också förklarat sig villig att övertaga hamnen, trots att det kan förutses att de direkta inkomsterna av hamnavgifter och magasinshyror icke ens närmelsevis beräknas täcka utgifterna för drift och underhåll. Genom hamnens överlåtande till staden åvälves landskapet icke några utgifter för fiskehamnens drift.

Mariehamns stad har framhållit att en mindre pir borde anläggas från den norra stranden för att skydda en där planerad båtslip. Hamnen skulle därigenom vara bättre skyddad för sjöhävning från nordväst. Även Landstinget har dock liksom landskapsstyrelsen ansett, att hamnen lättare kommer att kunna hållas fri från is vintertid om denna pir icke bygges. Genom sugningen från fiskebåtarnas propellrar kommer vatten i hamnbassängen att försättas i cirkulation, varigenom lös is drives ut om hamninloppet är tillräckligt brett och fritt från hinder.

Med hänvisning till det ovan anförda får landstinget vördsamt an-
hålla

att Ålandsdelegationen måtte bevilja landska-
pet ett extraordinarie anslag om 72.545.800 mark

för anläggande av en fiskehamn i Mariehamn i
enlighet med bifogade kostnadsförslag och rit-
ningar.

Mariehamn den

På landstingets vägnar:

talman.

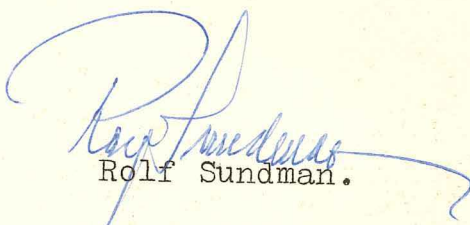
vicetalman.

vicetalman.

Mariehamn, den 20 april 1961.

På finansutskottets vägnar:


Lennart Mattsson.


Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Lennart Mattsson, viceordfö-
randen Evald Häggblom samt ledamöterna Eliasson, Gunnar Häggblom och
Leandersson.

Till Ålandsdelegationen

från Ålands landsting.

Fiskarbefolkningen i vårt land har under de senaste åren alltmer begynt intressera sig för havsfiske. Under femårsperioden 1955-1960 har denna utveckling av fiskemetoderna gått mycket

snabbt, i det att ett 80-tal havsfiskebåtar inköpts till landet och trålfiske numera idkas vid landets alla kuster. Inom landskapet har detta fiske omfattats med mycket stort intresse och övergången till havsfiske har därför här skett i större utsträckning än i andra kustområden. Intill den 1.4.1961 hade i landskapet inregistrerats 40 trålare.

Under fiskesäsongen anlita trålarna vissa hamnar, vilka äro lämpliga för angöring med tanke på fångstens avyttrande och in- tagning av nya förråd. Sådana hamnar äro Valkom, Hangö, Raumo och Mariehamn. Då havsfisket på en kort tid nått en betydande omfattning, äro ifrågavarande hamnar icke ännu utrustade för att tjäna som angöringsplatser för havsfiskeflottan. Detta medför betydande olägenheter för fiskarna.

Mariehamns Västerhamn har ett synnerligen gynnsamt läge med tanke på det korta avståndet till Ålands hav och Östersjön, den nästan året om isfria hamnen och de goda kommunikationerna till fastlandet. Genom den dagliga båttrafiken i hamnen hålles isrännan öppen året om. Men hamnanläggningarna äro trots omfattande utbyggnad under de senaste åren icke tillräckliga för den livliga turisttrafiken under sommarsäsongen. Det är därför förenat med

stora svårigheter att bereda plats för trålare vid kajerna i Västerhamn sommartid. På hamnområdet kan torkning av fiskbragder, uppförande av nödiga magasin och uppläggning av förråd icke tillåtas, då nödigt utrymme härför saknas. Likväl anlitas hamnen av trålare året om, och även trålare från Österbotten och Åboland söka sig till Mariehamn vintertid, då deras hemhamnar icke kunna nås för ishinder.

För havsfiskets fortsatta utveckling i landskapet är anläggandet av en särskild fiskehamn i Mariehamn eller dess närhet nödvändigt. Därvid bör utöver nödigt hamnområde också finnas angränsande disponibla områden, lämpade för uppförande av för fiskerinäringen nödiga inrättningar såsom fryserier, konservindustrier, rökerier, trålbinderier, båtslip och maskinverkstad.

Landskapsstyrelsen har i samråd med havsfiskarnas i landskapet organisation undersökt, var en fiskehamn lämpligast kunde placeras inom landskapet. Härvid har stor vikt lagts vid möjligheten att utnyttja hamnen även under vintern, icke blott för uppläggning utan framför allt såsom bas för vinterfiske. Samtidigt har det varit nödvändigt att beakta platsens förbindelser med Mariehamn med tanke på fångsternas avyttrande, bunkring, proviantering och annan

service för fiskefartygen samt tullklarering. Undersökningen gav till resultat, att Korvvik i Västra Ytternäs c:a 1.300 meter söder om Mariehamns Västerhamn erbjuder de bästa förutsättningarna för anläggande av fiskehamnen. Från denna vik är det blott 300 meter till den farled, där trafiken går till och från Mariehamns Västerhamn, varför isförhållandena äro de bästa tänkbara.

Den plan landskapsstyrelsen låtit uppgöra för anläggande av fiskehamn i Korvvik omfattar byggande av inalles 225 meter kaj, inlösen av ett c:a 8.000 m² stort landområde, byggande av en 70 meter lång vägbank till hamnen, vissa utfyllnings- och schaktningsarbeten på hamnområdet, torkningsplan, byggande av ett c:a 2.000 m stort redskapsmagasin, el-anslutning och nödiga ljuspunkter på hamnområdet samt anslutning till stadens vattenledningsnät för hamnens färskvattenförsörjning.

I hamnen skulle enligt planen beredas plats för 20-25 fiskefartyg, förtöjda två och två i bredd. Då fast is ligger på fjärden utanför, kunde ytterligare ett 10-tal båtar förtöjas på vågbrytarpirens yttre sida.

Av hamnområdet skulle c:a 2.000 m² reserveras till hamnplan för lossning och lastning, 3.500 m² till torkningsplats för fisk-

redskap, 1.000 m² till utrymmen för redskapsmagasin och tomlåds-lager samt c:a 1.500 m² till vägar inom området. Utöver dessa utrymmen kommer Mariehamns stad i samband med uppgörande av generalplan för ifrågavarande område att reservera nödiga markutrymmen för industrier, vilka hava samband med fiskehamnen. För att bereda fiskarna möjlighet att uppbevara redskapen i omedelbar anslutning till fiskehamnen och torkningsplatsen, har i förslaget upptagits kostnaden för byggande av ett 60 x 8 meter stort redskapsmagasin. Området kan disponeras bättre, ifall ett gemensamt redskapsmagasin bygges, i vilket båtlagen kunde hyra ett bestämt utrymme, än om varje båtlag skulle uppföra egna fristående magasin. Den 3.500 m² stora torkplanen ger utrymme för torkning av två båtars laxfiskeutrustning samtidigt.

Kostnaden för nödig el-anslutning har beräknats av Mariehamns El-verk och avser anslutning till Andelslaget Ytternäs Ljus samt uppsättning av 8 ljuspunkter inom själva hamnområdet ävensom anläggande av en varningsfyr på vågbrytarpiren.

Mariehamns Vattenledningsverk har beräknat kostnaderna för hamnens färskvattenförsörjning. Planen förutsätter nedläggande av en 4 tums plastledning från stadens Västerhamn längs sjöbotten

till fiskehamnen samt vattenpost i hamnen.

Hamntekniska Byrån Ab, Helsingfors, har uppgjort förslag och kostnadskalkyl för kajanläggningen, varvid följande förslag framlagts och kostnadskalkylerats:

A) Vågbrytarpiren, längd 110 meter, bredd 5 meter, bygges av betong.

För denna kaj har fem förslag uppgjorts. Enligt förslagen 1 och 3 bygges kajen på betongpålar. Med beaktande av den specialutrustning ett bygge enligt dessa förslag förutsätter, med tyätföljande merkostnader, har landskapsstyrelsen icke ansett sig kunna omfatta desamma. Förslag 4 innebär byggande av stenkistor såsom vågskydd. Kostnaden för bygget enligt detta förslag uppgår till 370.000 mark per löpmeter kaj eller totalt till 40.700.000 mark. När detta förslag är alltför kostsamt i jämförelse med de motsvarande förslagen 2 och 5, har icke heller detta kunnat omfattas. Konstruktionen torde därtill icke vara särskilt lämplig med hänsyn till havsbottnens beskaffenhet.

De återstående förslagen 2 och 5 förutsätta byggande av piren antingen med 6 x 6 tums spontplank respektive sk. svärd såsom vågskydd. Kostnaden enligt förslag 5 med svärd belöper sig till

250.000 mark per löpmeter eller inalles till 27.500.000 mark och förslag 2 med spontplank såsom vågskydd till 310.000 mark per löpmeter eller sammanlagt till 34.100.000 mark.

Vid jämförelse av förslag 2 med förslag 5 framgår, att förslag 2 skänker ett fullständigt skydd mot vågrörelse och sugning i hamnen, medan förslag 5 i likhet med förslag 3 endast har ett svärd såsom motsvarande skydd. Skillnaden i kostnad mellan förslagen 2 och 5 är 60.000 mark per löpmeter kaj eller sammanlagt 6.600.000 mark. Beträffande förslag 5 hyser Hamntekniska Byrån Ab själv farhågor för att svärdkonstruktionen icke kommer att hava erforderlig skyddsverkan. Fördenskull framhåller byrån även, att till konstruktionen senare kunde anbringas en mot förslag 2 svarande träspont till skydd mot sjöhävningen i hamnen. Landskapsstyrelsen har med hänsyn till hamnens naturliga behov av skydd mot vågrörelse och sugning i jämförelse med skillnaden i anläggningskostnad mellan förslag 2 och förslag 5 samt ytterligare med beaktande av den merkostnad ett senare anbringande av träspont till svärdet enligt förslag 5 skulle medföra, omfattat förslag 2.

B) Strandkajen, längd 50 meter, bredd 6 meter, bygges av betong.

För strandskoning eller kaj mellan pirarna har endast ett för-

slag uppgjorts. Detta omfattar byggande av en 400 m² betongkaj på betongringar till en kostnad av 35.000 mark per m² eller sammanlagt 14.000.000 mark. Förslaget har omfattats av landskapsstyrelsen.

C) Inre piren, längd 65 meter, bredd 5 meter, bygges av betong.

Två förslag har uppgjorts för den inre piren. Vartdera förslaget förutsätter byggande av en 65 meter lång och 5 meter bred betongkaj. Enligt förslag 1 bygges kajen på betongpålar, varför detsamma lämnats obeaktat med samma motivering som förslag 1 och 3 för vågbrytarpiren. Förslag 2 innefattar byggande av en pir på träpålar till en kostnad av 160.000 mark per löpmeter eller inalles av 10.400.000 mark. Enligt hamntekniska experters uttalanden torde en välbyggd kaj på träpålar, vilka kapats under vattenytan, ha god hållbarhet, varför förslaget omfattats av landskapsstyrelsen.

Byggnadsplanen omfattar sålunda:

- 1) Kajbyggnader: a) vågbrytarpiren
med stängskydd 34.100.000:-
b) strandkajen 14.000.000:-
c) inre piren 10.400.000:- 58.500.000:-

2) Inlösen av ett c:a 8.000 m²

stort markområde

2.000.000:-

3) Vägar & planeringsarbeten:

a) vägbank till inre piren 1.250.000:-

b) utfyllnad söder om vågbrytarpiren 350.000:-

c) utfyllnad på området för redskapstorkning 400.000:-

d) planering av området för

magasin 1.500.000 3.500.000:-

4) Magasin 60 x 8 meter c:a 2.000 m³ à 1.600:- 3.200.000:-

5) El-anslutning jämte ljuspunkter på hamnområdet 375.000:-

6) Vattenledning från Mariehamns Västerhamn 3.570.800:-

7) Konstruktörs- och övervakningsarvoden 1.400.000:-

Mk 72.545.800:-
=====

Beträffande administrationen av fiskehamnen har en förfrågan gjorts hos Mariehamns stad, om staden är villig att övertaga och administrera hamnen, efter det densamma färdigställts. Staden skulle härvid åtaga sig att svara för fiskehamnens förvaltning,

skötsel och framtida underhåll. Mariehamns stad har också förklarat sig villig att övertaga hamnen, trots att det kan förutses att de direkta inkomsterna av hamnavgifter och magasinshyror icke ens närmelsevis beräknas täcka utgifterna för drift och underhåll. Genom hamnens överlåtande till staden åvälves landskapet icke några utgifter för fiskehamnens drift.

Mariehamns stad har framhållit, att en mindre pir borde anläggas från den norra stranden för att skydda en där planerad båtslip. Hamnen skulle därigenom vara bättre skyddad för sjöhävning från nordväst. Landstinget har dock liksom landskapsstyrelsen ansett, att hamnen lättare kommer att kunna hållas fri från is vintertid, om denna pir icke bygges. Genom sugningen från fiskebåtarnas propellrar kommer vattnet i hamnbassängen att försättas i cirkulation, varigenom lös is drives ut, om hamninloppet är tillräckligt brett och fritt från hinder.

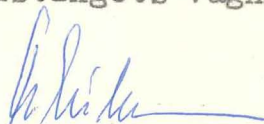
Med hänvisning till det ovan anförda får landstinget vördsamt anhålla,

att Ålandsdelegationen måtte bevilja landskapet ett extraordinarie anslag om 72.545.800 mark för anläggande av en fiske-

hamn i Mariehamn i enlighet med bifogade kostnadsförslag och ritningar.

Mariehamn den 22 april 1961.

På landstingets vägnar:


Th. Eriksson

talman.


Evald Häggblom

vicetalman.


Eliel Persson

vicetalman.